

Natur- och kulturvandring t.o.r Ekilla

Vädret var väl inte direkt som man är van vid så här i slutet av februari, ingen snö men lite kallt var det när 27 pigga seniorer träffades vid tennishallen tidigt en onsdagsmorgon. Målet var att vandra till Ekilla för att få lite 11-kaffe.

Per Widlund berättade lite om sin nyupptäckta del av kommunen, Svarta grind, innan vi tog en liten paus vid teknikbacken där det inte fanns mycket snö att beskåda men utsikten är nog lite annorlunda mot tidigare.

Anläggningen har blivit riktigt fin, synd bara att den inte har kunnat användas hitintills under vintern.

Vi fortsatte via Tallstigen till Granåsstugan där Joachim Tiefensee, sin vana trogen, jobbade med skogen. Vi fick en hel del information om granborrens framfart på Granåsen.

Joachim berättade bland annat att ungefär 500 granar har tagits ned på grund av detta. Ungefär hälften hade fraktas bort men resten finns kvar för den biologiska mångfaldens behov.

Skidklubben har trots årets vinter lyckats få till ett spår på 600-700 meter till glädje för bland annat Vasaloppsåkarna.

Vi försökte idogt att få ljud i det fina "tittskåpet" på Granåsstugan men tyvärr lyckades vi inte.

Upplandsleden följde vi sedan ända fram till parkeringen vid Ekillå där vi vek av mot badet och därefter till Näset eller Skålsund som det egentligen heter. Ute på udden mot Varpsund intog vi vårt medhavda kaffe med tilltugg.

Under tiden tändes en liten grilleld och när glöden nästan var som bäst grillades ett trettiotal korvar till allas belåtenhet!

Eftersom många var intresserade av den långa spången vid Näset och vart den leder utforskades den av de flesta. Vad man kommer ihåg av det besöket är de vackra isformationerna på ena sidan av spången och tre fina tussilago på andra sidan. Vinter och vår på samma gång.

Leif Hagelin berättade om allt som hände vid Skälsund under mitten av 1900-talet, den fina dansbanan som användes flitigt och alla de teaterföreställningar som också gick av stapeln här. Erik Hermansson var tydligen författaren till en del av dessa föreställningar.

Tyvärr finns inte ett spår kvar av detta idag.

Återtåget inleddes och i början var det helt lugnt och solen värmdde faktiskt en del. När vi rundat gamla ”vägförvaltningen” fick vi känna av lite vind igen men nu var den i ryggen och solen i ansiktet nästan hela vägen tillbaka till tennishallen.

Lite olika bud på hur långt vi gått hördes men vi kom överens om att det blev hela 9,5 km i lugnt tempo och med trevligt sällskap.

Välkommen du också med din anmälan till nästa vandring den 23 mars 2020.

Kent Magnusson

PS.

Hittade detta bevis för Leifs berättelse på Håbo kultur och hembygdsförenings hemsida.

Under ett flertal år på 50-talet uppfördes ett vikingaspel i Håbo, de så kallade Skälsunds-spelen. Vid dess urpremiär kunde man räkna in över tusentalet åskådare. Stolta vikingaskepp plöjde Ullevifjädersn bøljer och beta duster utkämpades på stranden. Den vilde kämpe Ingjald Illråde hade infunnit sig till striden trots att han blivit fördröjd av de fällda järnvägsbommarna i Bålsta. Kung Karls trogna trälar tillräckligt ”slipade” för att kunna uppfinna krut åt sin herre, men även sålt krutet till motståndarsidan skall vi kanske inte avslöja.